

சமஸ்த இஸ்ரவேல்மீது, தாவீது இராஜாவானார் DAVID, KING OVER ALL ISRAEL

2 சாமுயேல் 5:1-12

“தாவீது நாளுக்குநாள் விருத்தியடைந்தான். சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தர் அவனோடேகூட இருந்தார்.” - 2 சாமுயேல் 5:10

இப்பாடமானது சிறு விளக்கவுரை கொடுக்கப்படவேண்டிய ஒரு சிறு சரித்திர பதிவாகும். இது எப்படித் தேவனுடைய ஏற்றவேளையிலும், வழியிலும், தாவீதை சகல இஸ்ரவேல்மீதும் இராஜாவாக ஏற்படுத்தும் அவருடைய நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதைக் காண்பித்துத்தருகின்றது. இது தாவீதுடைய வல்லமையினாலோ அல்லது பராக்கிரமத்தினாலோ அல்ல, மாறாக தேவனுடைய ஏற்பாட்டினாலேயே ஆகும்; இதற்கிடையில் சகலத்தையும் நேர்த்தியாய்ச் செய்துமுடிக்கின்ற தேவனுக்காய்க் காத்திருப்பது எத்துணை ஆசிர்வாதமான காரியம் என்று தாவீது கற்றுக்கொண்டார்; மேலும் இவருடைய விசுவாசமும் பெலப்பட்டது.

யூதாவில் மாத்திரமல்லாமல், சகல இஸ்ரவேலிலும் தாவீதின் சிங்காசனத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்குரிய கர்த்தருடைய வேளை இப்பொழுது வந்துவிட்டபடியால், இன்னுமாகத் தாவீது கர்த்தருடைய தெரிந்துகொள்ளுதலாக மாத்திரம் காணப்படாமல், ஜனங்களுடைய தெரிந்துகொள்ளுதலாகவும் காணப்பட்டபடியால், இவரை முழுத்தேசத்தின்மீதும், இராஜாவின் ஸ்தானத்திற்கு உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஆதரிக்கும் பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொள்ளத்தக்கதாக, ஜனங்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் தாவீதிடம் சென்றார்கள். இவர் எப்ரோனில் ஏழு வருடங்கள் செய்த ஆளுகையானது, இவரது ஞானத்தினையும், திறமையினையும் வெளிப்படுத்தினது; முழுத்தேசத்தினுடைய காரியங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தும் அவசியத்திலிருந்த ஜனங்களுக்கு, இவர் பொருத்தமான மனுஷனாகக் காணப்பட்டார்; இவர் அவர்களின் எலும்பில் எலும்பாகவும், மாம்சத்தில் மாம்சமாகவும் காணப்பட்டார்; இவர் தைரியமுள்ளவர் என்பதும், உண்மையுள்ளவர் என்பதும், மகா திறமையுள்ளவர் என்பதும் சவுலின் நாட்களிலேயே நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தது; ஆகையால் தாவீது அவர்களோடு ஓர் உடன்படிக்கையினைப் பண்ணிக்கொண்டார். இந்த உடன்படிக்கையானது, இராஜாவின் உரிமைகளையும், வரையறைகளையும் விவரித்துக்கூறும் ஒருவகை ஆவணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். தங்கள் பற்றுறுதியையும், ஆதரவையும் கொடுப்பதாக ஜனங்களும், தங்கள் சார்பில் உறுதிமொழி தெரிவித்தார்கள். இஸ்ரவேலின் அரசாங்கம் என்பது, முழுவதும் ஓர் அரசனுடைய தன்னிச்சையான ஆளுகையாகக் காணப்படாமல், மாறாக அதிகாரங்களுக்கு வரையறைகளை விதிக்கப்பெற்றுள்ள ஓர் அரசாங்கமாகவே காணப்பட்டது.

தாவீது எருசலேமை, புதிதாய் ஒருங்கிணைந்துள்ள இராஜ்யபாரத்திற்குரிய தனது புதிய தலைநகரமாகத் தெரிந்துகொண்டார்; ஏனெனில் எருசலேம் தன் சொந்த கோத்திரமாகிய யூதாவின் எல்லைகளுக்குள் இருப்பினும், அது எல்லைக்கு அருகாமையிலும், மையப்பகுதியிலும், சமஸ்த இஸ்ரவேலுக்கும் பொருத்தமான

தலைநகரமாகவும் காணப்பட்டது. அது யோசுவாவின் நாட்கள் முதற்கொண்டு, இஸ்ரவேலுக்கு அரண்போன்று இருந்து, பாதுகாப்பு கொடுத்து வந்துள்ளது; மேலும் எருசலேமானது, அதில் முன்னமே குடியிருந்தவர்களினால், கைப்பற்றவே முடியாத ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. எனினும் எருசலேமில், கானானியர்களில் எஞ்சியிருந்த எபுசியர் குடியிருந்தனர்; இவர்களைக் கானானிலிருந்து ஒழித்துப்போடும்படி இஸ்ரவேலுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது. இந்த ஜனங்கள்/எபுசியர்கள் தாங்கள் குடியிருக்கும் இடத்தினுடைய வலிமையினை உணர்ந்தவர்களாக, தாவீதிடம் சரணடைய மறுத்தார்கள்; எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவர்களாக, இவர்கள் தாங்கள் சரணடைவதில்லை என்று தெரிவித்தனர்; தங்கள் மத்தியில் காணப்படும் குருடரும், சப்பாணிகளும் கூடப் பட்டணத்தைப் பாதுகாக்க முடிபவர்களாக இருக்கின்றனர் என்று தெரிவித்தனர். தாவீது சூழ்நிலையை ஆராய்ந்து பார்த்துவிட்டு, அந்த அரண் செங்குத்தான மலைமீது காணப்படுவதினால், நீர்க்கால்கள் (குடை கால்வாய் என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) வழியாய்ச் சென்று தாக்குதலை மேற்கொள்வதே சிறந்தது என்று கிரகித்துக்கொண்டார்; மேலும் அந்த உயரமான மலையில் ஏறி, குருடர்கள் என்றும், சப்பாணிகள் என்றும் தங்களைக்குறித்துச் சொல்லிக்கொள்பவர்களை முறியடிக்கிறவர்களுக்கு வெகுமானம் ஒன்றையும் தாவீது வாக்களித்திருந்தார். இவைகள் எல்லாவற்றிலும், விழுந்துபோன சுபாவத்தின் பெலவீனங்களையும், பாவங்களையும் தைரியமாய் எதிர்த்து, ஜெயங்கொள்ளும் கிறிஸ்தவனுக்கு ஏற்ற நடக்கைக்கடுத்த ஆலோசனைகளை நிழலான விதத்தில் பெற்றிருக்கின்றோம்.

இப்பாடமானது, தேசப்பற்று குறித்த பாடமாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்களுக்காக, உலகத்தின் சார்பில் வெளிப்பட்ட தேசப்பற்றின் ஆவிக்கு எதிராக நாம் கூறுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. நிலவிவரும் சூழ்நிலைகள் மத்தியில், இந்த ஆவியானது, பெருமளவில் சமாதானத்தையும், ஒழுங்கையும் கொண்டுவந்துள்ளது; இப்படி இல்லையேல் பெருமளவில் பாதிப்பு காணப்பட்டிருக்கும்; மேலும் நம்முடைய “ஒட்டுமொத்த” மனுக்குலத்தின் நலன்கள்மீது கவனம்காட்டும் அளவுக்கு மனிதர்களின் மனங்களும், இருதயங்களும் அவ்வளவுக்குப் பெரிதாகவும், [R2002 : page 154] அவ்வளவுக்குத் தாராளமானதாகவும் இல்லாததினால், சில பொதுநலன்கள் ஒவ்வொரு நாட்டினுடைய தனிமனிதர்களை ஒருமித்த சமுதாயத்தினராக அல்லது தேசமாக இணைத்து வைத்திருப்பது என்பது நலமான காரியமேயாகும்; இப்படியாக மனித வாழ்க்கையினுடைய பல்வேறு அம்சங்களில், ஒருமித்த முன்னேற்றத்தினைக் காணலாம். எனினும் இவைகளின் நலமான விஷயங்களானது, தேசத்தின் சுயநலம், பேராசை, பெருமை, பொல்லாங்கான இலட்சியங்களினால் ஒழித்துக்கட்டப்படுகின்றன; ஆகையால் ஒவ்வொரு தேசத்திலுள்ள தேசபக்தியின் உணர்வுகளில், கடும்வெறுப்பின் கசப்புகளும், அண்டை நாட்டவர் மீதான பகைமைகளும் காணப்படுகின்றன; மேலும் நாட்டினுடைய நன்மைகளுக்கடுத்த நலன்கள் பாதிக்கப்படும்போது மாத்திரமே, தனிநபர்களுடைய நன்மைகளுக்கடுத்த நலன்கள் பாதிப்பதாகப் பார்ப்பதோடு, தேசபக்தியின் தீவிரம் நின்றுவிடுகின்றது. முற்றிலும் சுயநலமற்ற எதுவுமே, தேசங்களுடைய அரசியலில் காணப்படுகிறதில்லை.

இந்த உலகப்பிரகாரமான, சுயநலமான தேசபக்தியானது, அதாவது தன் சொந்த நாட்டினுடைய நலன்களை மாத்திரம் காக்கின்றதும், மீதமுள்ள மனுக்குலத்தைப் புறக்கணிக்கின்றதும் அல்லது மீதமுள்ள மனுக்குலத்திற்குப் பேரழிவை உண்டாக்குகின்றதுமான தேசபக்தியானது, கிறிஸ்தவனை இயக்கும் தேசபக்தியாகக் காணப்படக்கூடாது. கிறிஸ்தவனின் தேசபக்தியானது, மனுக்குலம் அனைத்தின்

நலன்களையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும் ஒன்றாகக் காணப்பட வேண்டும். இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்கள் பூரண நீதியின்மீது கட்டப்படாதவைகளாகக் காணப்படுகின்றது; இல்லையேல் பொதுவான மனுக்குலத்தை உயர்த்துவதற்கும், ஆசீர்வதிப்பதற்கும் என்று சக்திகள் முழுவதையும் அர்ப்பணிப்பதற்கு விரும்பாதவைகளாக அல்லது முடியாதவைகளாக இந்த இராஜ்யங்கள் காணப்படுகின்றது; இன்னுமாக இந்த இராஜ்யங்கள் அனைத்தும், இவ்வுலக அதிபதியினுடைய ஆளுகையின் கீழ்க் காணப்படுகின்றது; ஆகையால் நம்முடைய அர்ப்பணிப்பிற்குப் பாத்திரமான அந்த ஒரே ஒரு நீதியின் அரசாங்கத்திற்கு, அதாவது ஏற்றகாலத்தில் பூமியின் குடிகள் அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்கப்போகும் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கு மாத்திரம் நம்முடைய தேசபக்தியின் உணர்வுகளானது காணப்பட வேண்டும்.

தேவனுடைய ஜனங்களின் இருதயங்களில்தவிர, மற்றபடி அந்த இராஜ்யம் இன்னும் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையே. தேவனுடைய ஜனங்களின்மீது யேகோவா தேவனால் அபிஷேகிக்கப்பட்டவர் இராஜாவாக ஆளுகை செய்துகொண்டிருக்கின்றார்; காலங்கள் செல்லச்செல்ல அவரது ஆளுகை பூமியெங்கும் செலுத்தப்படும். இந்தத் தகுதியுள்ள இராஜாவிட்கே, தேவனுடைய ஜனங்கள் தங்கள் உண்மை அனைத்தையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர்; அவரது ஆளுகையின் கீழுள்ள உயர்ந்த கொள்கைகளுக்கும், அவரது இராஜ்யத்திற்கு ஆதரவான காரியங்களுக்கும் தான் இவர்கள் பரிசுத்தமான வைராக்கியத்துடனும், தேசபக்தியுடனும் தங்களை அர்ப்பணித்துக் காணப்பட வேண்டும்; சேவிப்பதற்குரிய அவர்களது திறமையின் வித்தியாசங்கள் காரணமான வரையறையைத்தவிர மற்றபடி இந்தத் தேசபக்திக்கு எந்த வரையறையும் இல்லை.

உலகத்திடமிருந்து, கர்த்தருடைய ஜனங்கள் முற்றிலும் வேறுபிரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரியமானது, கர்த்தர் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களினால் மீண்டும் மீண்டுமாக வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தபோதிலும், இது கிறிஸ்தவர்கள் என்று தங்களைக்குறித்து அறிக்கைப் பண்ணிக்கொள்பவர்களினால் பொதுவாய்ப் பார்க்கத் தவறப்படுகின்றது; இவர்கள் தாங்கள் உலகத்தோடு கலந்து காணப்பட வேண்டும் என்றும், உலகத்தின் நோக்கங்கள், இலட்சியங்கள் மற்றும் தங்கள்மேல் தாங்களே ஏற்றிக்கொண்ட பொறுப்புகள் முதலியவற்றில் - அரசியலில், சமுதாயத்தில் மற்றும் இராணுவத்தில் பங்காளிகளாகக் காணப்பட வேண்டும் என்றும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர். தம்முடைய ஜனங்களைக்குறித்து இயேசு, “நான் உலகத்தானல்லாதது போல, அவர்களும் உலகத்தாரல்ல” என்று கூறியுள்ளார் (யோவான் 17:16). நாம் உலகில் குடிமக்களாக இராமல், மாறாக அந்நியர்களாகக் காணப்பட வேண்டும்; எனினும் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகின்ற அந்நியர்களாகவும், இராயனுக்குரியதை இராயனுக்குக் கொடுப்பவர்களாகவும், தேவனுக்குரியதை தேவனுக்குக் கொடுப்பவர்களாகவும் காணப்பட வேண்டும்; “எந்த மனுஷனும் மேலான அதிகாரமுள்ளவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியக்கடவன். ஏனென்றால், தேவனாலேயன்றி ஒரு அதிகாரமுமில்லை; உண்டாயிருக்கிற அதிகாரங்கள் தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் யாவருக்கும் செலுத்தவேண்டிய கடமைகளைச் செலுத்துங்கள். எவனுக்கு வரியைச் செலுத்தவேண்டியதோ அவனுக்கு வரியையும், எவனுக்குத் தீர்வையைச் செலுத்தவேண்டியதோ அவனுக்குத் தீர்வையையும் செலுத்துங்கள். எவனுக்குப் பயப்படவேண்டியதோ அவனுக்குப் பயப்படுங்கள். எவனைக் கனம்பண்ணவேண்டியதோ அவனைக் கனம்பண்ணுங்கள். ஒருவரிடத்திலொருவர் அன்புகூருகிற கடனேயல்லாமல், [R2002 : page 155] மற்றொன்றிலும் ஒருவனுக்கும் கடன்படாதிருங்கள். பிறனிடத்தில் அன்புகூருகிறவன் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுகிறான்.” (உரோமர் 13:1,7-8)

ஒரு காலத்தில் இஸ்ரவேலில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்ததும், தாவீது இராஜாவாக நியமிக்கப்பட்டிருந்ததும் போன்றதொரு இறையாட்சியின்கீழ், இப்பொழுது நாம் காணப்படுகின்றோமானால், பின்னர் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அதன்பால் தேசப்பற்றின் உணர்வுகளை மிகுதியாய்ப் பெற்றிருக்க வேண்டும். தேவன் தம்முடைய நிழலான பூமிக்குரிய அரியணை ஆட்சியினை நீக்கிப்போட்டுள்ளார் என்பதையும், தாவீதின் அரியணைக்கும், இராஜ்யத்திற்கும் நிஜமாகிய தம்முடைய இராஜ்யத்தினைக் கிறிஸ்து வந்து, ஸ்தாபிப்பதுவரையிலும் அது இருப்பதில்லை என்பதையும் நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சாட்சியினை எத்தனை பேர் விசுவாசித்து, புதிய இராஜாவின் நோக்கங்களுக்கென்று தங்களை முழுமையாய் அர்ப்பணித்துக்கொள்கின்றனரோ, இராஜ்யமானது பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக, இவர்களுடைய இருதயங்களில் ஆளுகையைத் துவங்குகின்றது; பின்னர் அவரது இராஜ்யமானது ஏற்றகாலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது, அவரோடு கூட இவர்களுக்குச் சுதந்தரர்களாகும் சிலாக்கியம் அருளப்படும்.

ஆனால் உலகமானது, இந்த இராஜ்யத்தைக்குறித்து அறிந்துகொள்வதில்லை அல்லது புரிந்துகொள்வதில்லை; சுபாவப்படியான மற்றும் சீர்கெட்ட இருதயத்தினால் இந்த இராஜ்யத்தினுடைய நீதியின் கொள்கைகளையும், உலகத்தின் இராஜ்யத்திற்கும், தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கும் இடையிலுள்ள பெரும் வித்தியாசத்தையும் புரிந்து கொள்ளவோ அல்லது கிரகித்துக்கொள்ளவோ முடியாது. இந்தக் காரணத்தினாலேயே, இந்தப் பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களைத் தேவனுடைய இராஜ்யம் என்றும், “கிறிஸ்தவ மண்டலம்” என்றும் அழைக்கின்றவர்களோடும், இது தேவனுடைய இராஜ்யம் என்பதுபோல் இதை சேவிப்பவர்களோடும் இணைந்துகொள்வதற்குரிய அழைப்பிற்கு இணங்காத, எந்த ஒரு தேவஜனங்களுடைய வாழ்க்கையையும் உலகத்தினால் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

மற்றெல்லாக் காரியங்களில் காணப்படுவதுபோன்று, நாம் இவ்விஷயத்திலும் கர்த்தரை முழுமையாய்ப் பின்பற்றி நடந்து, சகல காரியங்களிலும் உலகத்திடமிருந்து பிரிந்து நடப்பவர்களாய் இருப்போமானால், உலகத்திலிருந்தும், நாம் உலகத்தாராய் இராமல் காணப்படுவோமானால், நாம் தவறாய்ப் புரிந்துகொள்ளப்படுவோம் மற்றும் வெறுக்கப்படுவோம் என்று மாத்திரம் எதிர்பார்க்கலாம். நாம் கர்த்தருடைய பின்வரும் வார்த்தைகளை நினைவில்கொள்ள வேண்டும்: “உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்குமுன்னே என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள். நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், (உலகத்தின் எண்ணங்கள், கொள்கைகள், வழிமுறைகள், முதலானவைகளில் பங்குகொள்பவர்களாய் இருந்தால்) உலகம் தன்னுடையதைச் சிநேகித்திருக்கும்; நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினால், உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது. ஊழியக்காரன் தன் எஜமானிலும் பெரியவனல்லவென்று நான் உங்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தையை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்” (யோவான் 15:18-20). நற்கிரியைகளைச் செய்யும் பக்திவைராக்கியமுள்ள ஜனங்களாக நாம் காணப்படத் தக்கதாகப் பார்த்துக்கொள்வோமாக.
